

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια όκτακόσια κι' ένεννάντα πέντε,
τò Κουβέρο πάει πρώμα με πονέντε.

'Ενδέκατος ό χρόνος είναι
κι' Έδρα μας πάλιν αι 'Αθήναι.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εϋθείας πρòς έμέ.
Συνδρομή γιάκάθε χρόνο—δ κ τ ω φ ρ ά γ γ α ε ί ν α ι μ ό ν ο .
Γιά τὰ ξένα όμως μέρη—δ έ κ α φ ρ ά γ γ α κ α ι σ τ ο χ έ ρ ι .

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εμούσου τσελεπή
ότι πωλούμεν σώματα «Ρωμηού» άνελλιπη
πρòς δύο εικοσάπραγκα, κι' όποιος άπ' έξωθής ει
δέν θά πληρώνη δι' αυτά Ταχυδρομείων τέλη:

Τετάρτη
του Μάρτη.

Δρό και πεντακόσια
και συμβάντα τόσα.

'Η Πάτρις ή προσφιλής κι' ό πολίτης Φαδουλής.

(Ο Φαδουλής ό φουκαράς, ό λάτρης του καλού,
εις τò δυσπρόσιτον βουνό άνίθη του Τσελλού.
Βροντῆ κι' άστράπτει γύρω του, και μαύρη καταγιάς
μακάται με τὰ πνεύματα παντοδασών άνέμων,
και βρυχηθμός υπόκωφος άνέρχεται' ει τῆς γῆς,
κι' έκίνοσθ πέφτει μπρομυηματα παραλαλών και τρέμων.)

Και φάντασμα κατάλευκον έντός πυκνῆς νεφέλης
εις τόν Τσελλόν έράνην,
κι' ήκούσθη λέγουσα φωνή έν μέσω τῆς θυέλλης
(ότιν πρώτο μπεχλιδάνη.)

ε' Εγώμας ή πατρίς Έλλάς
κι' εις εις τόν μέγαλν νούν
προσφέρω νίαις έντολάς
εις χέρτην κυανούν.

'Αν όντως θέλεις πρòδοσ καθ' άπαντα τόν χρόνο
έλλο μήν έχγει ειδωλον παρὰ τò κόμμα μόνον.

'Ανεξάρτητος μήν άκούς και τίποταις σχλαμαρίαις
και μή' στήν κουταμάρα σου προθίσις κουταμαρίαις.

Γιά νάσαι άνεξάρτητος κι' από τόν έαυτό σου
πάντα τò κόμμα δούλους με τάχημιάστò σου.

Αυτό και μόνον λάτρευε σαν 'Ελλην νουνηγι:
έξ όλης τῆς καρδίαις σου κι' έξ όλης τῆς ψυχῆς.

'Από τὰ τζάκια τὰ τρανά ποτί μήν τò σαλέψης,
άλλίως δέν θ' αξιωθῆς καμιά φορά νά κλίψης.

Μή ζήτηι γνώμας σήμερον κι' άνεξαρτήτους κρίσεις,
άλλίως δέν θ' αξιωθῆς νά ψευδομαρτυρήσις.

Είς άερολογήματα ταυτιά σου μή τεντώσις,
άλλίως δέν θ' αξιωθῆς κανίνα νά σκοτώσις.

Σάν ψηροφόρος γνωστικῆς μή χάνης τόν κείρò σου
μέ νίαις πολιτείας,

ἀλλίως δὲν θ' ἀξιώθης νὰ κάνης τὸ νερό σου
εἰς ὄρμους καὶ πλατείας.

Εἰς Κέντρον Ἀνεξάρτητον ποτὲ μὴν Ξευκτικῆς
γὰρ νὰ μὴ νοιώσης ἡγήγορα πρὸς κέντρα πῶς λακτίζει.

Ἄφινε τίτοιαις μὲρολοις καὶ τίτοιαις κασκαρικός
ἴσὺν κάθε κουτομάγι, καὶ θάνατι πρὸ καλλίτερᾶ νὰ σὲ κεντρίσουν σήμας
παρὰ τῶν Κέντρον λόγια.

Ἐτῆς ὄραις τούταις τῆς κακαίης καὶ τῆς συφορισημέναις
φίλα ποδῶν τῶν ἀρχηγῶν κ' ἄς εἶναι καὶ βρεγμαίαις.

Ἐτοῦ κομματάρχη τὴν ποδὴν θὰ ἔρῃς τὴν προστασία σου
καὶ θὰ φυλάξης καθαρὰ τὴν ἀνεξαρτησία σου.

Ἄνταν ὁ νόμος δὲν ἔμπορῇ νὰ γίνεταί κουρέλι
τὴν ἀνεξαρτησία του κανένας τί τὴν θέλεις;

Μὲ κόμμα μόνον ἐκτιμᾷς τὴν ἀνεξαρτησία
καὶ νοιώθεις τί σοῦ γίνεταί καὶ μπαινίεις ἴσῃ οὐσία.

Ἄνταν ἀπὸ Συντάγματα καὶ νόμους ἐξαρτᾶσαι
ποτέ σου ἀνεξαρτήτως πραγματικῶς δὲν θέσαι.

Ἄπεναντίαις φράνεις πῶς εἶσαι δούλου φύσις,
ὅταν τοῦ νόμου τὰ δεσμὰ δὲν εἰμπορῇς ν' ἀφήσῃς.

Ἐτοῦς κομματάρχαις τοὺς κλεινοὺς μὴ γίνεσαι ἀγνώμων,
αὐτοὶ μαζὶ ἐλευθέρωσαν ἐκ τῶν τυράννων νόμων.

Τοὺς Ἀρμοδίους λάτρευε καὶ τοὺς Ἀριστογείτονας,
ποὺ τὰ σταθῆναι τῶν ἔκρυψαν σ' Ἐλθίαις καὶ σὲ Κορδόνια
κ' ἀνεξαρτήτως σήμερα πᾶς ἔρῃσαν ἀχίταναις
καὶ κτίετες ἤγῃλᾶ φωνηταίς καθὼς τὰ χελιδόνια.

Αὐτοὶ πληρόνουν ἀκριβὰ τοὺς κόπους τοὺς ἀπύτους,
ἀλλ' ὅμως πῆγαινε ν' ἀκούεις καὶ τοὺς ἀνεξαρτήτους.

Γὰρ νὰ ξεχνᾷς τοὺς πόνους σου καὶ κάθε σου μεράκι
ἔκου καὶ τὸν Γεννάδιο, ἔκου καὶ τὸν Μακράκη.

Περνεὺς καλὰ τὴν ὄρα σου, ἀκούεις καὶ ρητορεία,
γμιζέει καὶ τὸ στήθος σου ἀπὸ φιλοπατρία.

Μὰ καὶ τὸν Βακαλόπουλο νὰ πέρνῃς καταπόδι
κ' εἰς ὄλους ἀναθήματα νὰ σκούρης θηριώδη.

Ἄλλ' ὅταν ἐθάσῃ ὁ λαμπρὸς καὶ πάνδημος ἀγῶν
τῶν νέων ἐκλογῶν,

τότε θηθήσου τὴν τιμὴ καὶ τὴν περιουσία σου
σὰν ἀληθῆς πολίτης,
κ' ἀμείσω βράσαι, Φασουλή, τὴν ἀνεξαρτησία σου
καὶ ρούφα τὸ ζουμί της.

Καὶ ἴσους πολίτας φώναξε: «γενναῖοι συμπολίται,
ἴσας κἀλλας ἀνεξαρτήτοι ἀνεξαρτήτως ἴτε,
ὅλοι τῆς πρώτης μας σκαλαβίας ἄς πλύνωμε τὸν ρόπο
κ' ὅποιος ἐλευθέρως Ρωμηὸς δὲν εἶναι γιὰ τὸν τύπο,
μὰ θέλει ἀνεξάρτητον νὰ δεῖξῃ χαρακτηριστὰ
ψῆφον ἄς δῶσ' εἰς ἕκαστον Ἐθναρχὴν καὶ Σωτῆρα.

«Ὡς σήμερα ἴσὸν ρεμπελὸ μὲ τούτους συνειθισμαί
κ' ἀργάσωμε τὸ δόλιον μαζὶ καὶ νουῶρο σκυλοπίτσι,
μὲ τούτους εἰς τὰ γραμμᾶτα τῶν νόμων ἀπειθήσασμα
καὶ θάνατι κῆρυμα ἴσὸν Θεῷ νὰ τοὺς ἀφήσωμ' ἴτσι.

«Κ' ἂν βγάξωμε τὸν σῆροκο μας ὡς τώρα, πατριώται,
πῶς σὲ κανένας ἀρχηγὸν δὲν σῆροκο κερὰλι,
πρῆπει θαρρῶ νὰ λῆγονται κ' ἄσῆται πότε πότε
γιὰ νὰ γελοῦμε κάποτε σὲ τοῦτο μαζὶ τὸ χαλί.

«Καλλίτερ' ἀνεξαρτήτοι μ' Ἐθναρχας καὶ Σωτῆρας
τὰ κῶλα νὰ τινάζωμεν ὡς ἔρμαια τῆς μοίρας,
παρὰ νὰ μὴ γνωρίζωμεν ποτὲ τὴν αἰσῆτιαν
ἴστων νόμων ὑποκλιόμενοι τὴν φάυλην ἐσποτεῖαν.»

Αὐτά, παιδί μου, νὰ τοὺς ἴσῃς καὶ ψάλε νικητήρια
καὶ σπάζε κεφαλὰς πολλῶν καθὼς καὶ πισοτήρια.

(Τοιαῦτα εἶπεν ἡ Πατρίς κ' ἀστράπτουσα ἔχῃθη
πρὸς τοῦρανοῦ τὰ βῆθη,
κ' ὁ Φασουλῆς παραλαβὼν τῶν ἐντολῶν τὴν πλάκα
τὰς εἰδεῖς περὶτρομος ἴστων Περικλῆ τὸν βλάκα,
καὶ ταῦτας ἀναγράφαντες ἐντὸς πλακοῦ χρυσοῦ
σὰν νέοι Μωσῆεις
τοῦ νεωτέρου Ἰσραὴλ καθήχησαν τὰ πᾶθη
κ' ἀπέμειναν ἀκλόνητα ἴσταν πατέρια τῶν ἴστων.

Ἄμαξάδες ἀπεργοῦντες καὶ πολλαῖς δουλείαις μὲ φούνταις.

Κ' εἶπε ἴστων καρποσῆρῆδες ὁ Βούλτσος τοῖματίας ἴ
ἀπαγορεύεται σταθμὸς εἰς ὄλους τὰς Πλατείας
κ' ὄλοι σας ἀπὸ σήμερα ἐλευθέρως καὶ δούλοι
τὸ νομῆρο σας θέχετε σ' ἕνα μικρὸ σακκοῦλι,
καὶ θὰ διατιμῆσῃτε τὸ κάθε σας ἀγῶγι,
κ' ἄς λείψουν σας πικρακῶν τραχῆματα καὶ λόγια.»

Κ' εἶπαν οἱ καρποσῆρῆδες ἴστων κύρ Διευθυντή ἴ
«μὴν κῆρης πατριότη,
καὶ πάντα ἴστων καρποσῆρῆδες μὲ στέκου σακκοῦλι
σὲ καθεμὲν Πλατεία,
καὶ ἴσταν καλὰ καθομινα δὲν βῆσωμε σακκοῦλι
χωρὶς καμμιῶν αἰτία.»